

og saa nyttet det ikke noget at bevidne sin Interesse i Ord, men afslaa den i Ger-ning. Det er nødvendigt at lægge Planen i dette Øjeblik, saa at den klart for alle indenfor og udenfor Landets Grænser bygger paa, at der under normal Høst kan skaffes os et Overskud til Vareudveksling. Jeg spørger da den danske Rigsdag, om den, naar vi har en Mulighed for at staa saa-ledes, at Folkeernæringen i Norden væsent-ligt kan betrygges ved os, vil afvise denne Stilling.

Det ærede Medlem fra Ærø sagde, at Vareudvekslingen kunde ske ved Hjælp af den dyriske Produktion. Det ærede Medlem brugte en anden Gang i sin Tale den Vending, at dette Lovforslag snarere vilde hemme end fremme Produktionen. Det ærede Medlem maa formodentlig dermed have tænkt paa den dyriske Pro-duktion. Hvad det er, der hemmer den dyriske Produktion, har jeg allerede skildret, det er Verdensforholdene. Men det, som Lovforslaget vil fremme, er Produktionen af de Næringsmidler, som vi og det øvrige Norden først og fremmest trænger til. Hvad Norden først og fremmest vil spørge om, er ikke den dyriske Produktion. I mange Henseender er Spørgsmaalet om den dyriske Produktion i de alvorlige Tider, som vi kan komme til at staa over- for, et Spørgsmaal om en Luksusernæring. Vi har hørt Tale om Tider, da Levned- middelkrisen nærmer sig til Hungersnøds- spørgsmaalet. Saadanne Tider imødegaa- kun, naar man ruster sig til den Ernæring, som byder mest og paa den for Befolk- ningen i økonomisk Henseende bedste Maade. Norge og Sverige er selvfølgelig Liebhave- re til vort Smør og vort Kød, men Spørgsmaalet om Korn er for dem mere end et Liebhaberispørgsmaal, thi Kor- net kan for dem blive af samme Betyd- ning, som det for os vilde være, at vi savnede det nødvendige til Brødet.

Jeg sagde, at vi maatte tage Stilling nu til Spørgsmaalet, hvis det skulde have Betydning for de andre nordiske Lande, og, tilføjede jeg: hvis det skulde have Betydning for os. Thi ærede Medlemmer, som i den sidste Tid har beskæftiget sig saa meget med Spørgsmaalet om Gødning, ved, i hvor høj Grad vi i dette Øjeblik maa føle os henviste til Norge som det eneste Land, hvorfra vi kan modtage Salpeter. Ganske vist skal vi ikke lade Haabet falde om, at Salpetertilførselen fra Chili næste Aar kan komme i Gang, men naar vi har set, at vi intet har kunnet faa hertil, skønt der af dansk Handel — østasiatisk Kompagni —

har været vist al mulig Redebonhed der- til, maa vi ikke regne med denne Tilførsel næste Aar, men vi maa søge at underbygge vort Landbrugs Fremtid ved Aftaler med Norge om Tilførsel af Gødning derfra, saa meget mere, som ingen er i Tvivl om, at hvis Gødningsspørgsmaalet er vigtigt i dette Foraar, vil det i stigende Grad blive det til næste Foraar. Det ærede Medlem fra Give, som saa længe dvælede ved Betyd- ningen af Tilførsel af kvælstofholdig Gød- ning til de magre Egne, maa dog forstaa, at hvis vi i Tide vil sikre os Adgang til Andel i Norges Salpeterproduktion, maa vi ogsaa i Tide være rede til at byde derfor den Vare, der kan skaffe os det. Derfor har denne Sags Af- gørelse paa den Maade, at Staten faar det nødvendige Kvantum Korn paa sin Haand, Betydning ikke blot i vort Forhold til Norden, men ogsaa for os selv, og hvis vi ikke nu læg- ger Tingene sikkert til Rette, vil det betyde, at den danske Rigsdag tager Ansvar for, at muligvis et Vareudvekslingssamkvem paa Grundlag af Korn til Norden og Salpeter til os glipper.

Forskellige ærede Medlemmer har talt om Prisen for Kornet, og et æret Medlem af Venstre har fundet, at Ansættelsen af Prisen var indviklet. Man har talt om 3 forskellige Priser, og nogle har talt om Muligheden for en Vintersædspris paa 35 Kr. Dette sidste er ikke rigtigt. Rug og Hvede kan ikke naa op til den Pris, eftersom al Rug og Hvede skal afleveres til Staten til den i Loven fastsatte Pris, og ved en Godtgørelse kan der lægges saa meget til, at den naar 30 Kr. Det Korn, der kan naa op i Pris paa 3 forskellige Maader, ved Grundpris, ved Godtgørelse og ved Over- pris betalt af Staten, er den Vaarsæd, som leveres ud over Leveringspligten. Den vil altsaa kunne naa op i Højde med Vinter- sæden. Men dernæst er det ikke rigtigt; at der er noget som helst indviklet i det Pris- forslag, der fremsættes. Enhver vil vide, hvad han faar, idet han afleverer, nemlig Lovens Grundsats, og enhver vil vide, naar Aaret er til Ende, men heller ikke før, hvad han yderligere faar. I Forhold til det, Staten har faaet ind i sine Lagre, vil der blive ydet ham et Tillæg for Rug af 20 Øre pr. hkg. Hvis Staten har faaet 2 Mill. Tønder, vil det blive 4 Kr. Denne Godtgørelse faar han ved Aarets Slutning, men det kan ikke og bør heller ikke opgøres før, hvor stor denne Godtgørelse er, thi det er med Hen- sigt, den er sat i Forhold til den Levering, som skal sætte os i Stand til at træde ind i Vareudvekslingen paa den Maade, det er skildret. Det er for at muliggøre og fremme